

Ordinis Iuridici In Illustri Salana Decanus Georgius Adam Struve/ I. U. D.
Pandect. Prof. Publ. L. S. P. : Gravissime Imperator Constantinus sanxit ...
P. P. XXIV. Novembr. A. R. S. M DC L.

Ienae

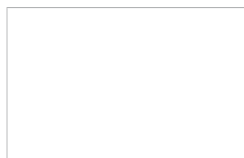
Struve, Georg Adam

Phil 2° 00268/04 (097)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00007393

urn:nbn:de:urmel-46e09746-ed40-42e3-836d-1b28e215d9123-00006757-19

Lizenz: <https://creativecommons.org/publicdomain/mark/1.0/>

urn:nbn:de:urmel-46e09746-ed40-42e3-836d-1b28e215d9123-00006757-19

ORDINIS JURIDICI IN ILLUSTRIS SALANA
DECANUS
GEORGIUS ADAM STROBE / J. U. D.
PANDECT. PROF. PUBL.
L. S. P.

C Ravissimè Imperator Constantinus sanxit: *Contra jus rescripta non valeant, quocumq. modo fuerint impetrata. Cod. Theod. lib. 1. tit. 2. l. 1.* Quem secuti Imp. Theodosius & Valentinianus, edicentes: *Rescripta contra jus elicta, ab omnibus iudicibus refutari precipimus. l. 7. C. de prec. imp. offer.* Quæ digna maiestate regnantium verba satis refellunt sententiam existimantium, quod Princeps ex plenitudine potestatis, uti vocant, prohibitu contra iura referibere, & res proprias invitis subditis auferre possit. Nam, uti rectè scribit Fernandus Vassiquius, *vix est, ut in Principe legitimo dari possit plenitudo potestatis, quæ quicquam differat aut distet ab ordinariâ potestate: & potius abusus is quàm usus legitime esset potestatis, atq; in Tyrannidem declinaret, licet pluribus tradit. Ludov. Molina tract. de Just. & Jur. tract. 2. Disp. 174.* laudatus Vassiquius *illustr. question. part. 1. lib. 1. c. 5. n. 15. & c. 15.* & Joh. Aloysius Riccius *integr. tractat.* Non igitur valebit rescriptum, quo præscriptio exceptio peremptoria alicui iure competens, relaxatur: cum enim ejusmodi exceptio totius negotii conditionem tollat, & vires principalis negotii exhauriat, sine gravi partis alterius dispendio convelli non potest. Alit moratoria præscriptio (h. e. dilationem debitori præstans l. 4. C. de prec. imp. offer.) rectè quidem debitoribus rescripto permittitur nihilominus tamen aditus supplicanti creditorum panditur, ut si injustè & in fraudem creditorum moratorium rescriptum fuerit impetratum, id relaxetur, l. 2. C. de prec. imp. offer. Idem hujus legis erit sensus, si pro voce: permittitur: secundum quædam exemplaria, & codicem Theodosianum legas: remittitur: ita ut tunc verbis legis prioribus significetur, quod exceptio moratoria, debitori concessa, rescripto iterum relaxari & tolli queat, cum causam non perimat illa exceptio, sed dilationem solum mitero afferat debitori: verbis verò sequentibus tradatur, quod exceptio peremptoria, alicui competens, nequeat rescripto relaxari. Atq; ex his patet, quod sententia interpretum communis, præscriptio nem sc. moratorium in d. l. 2. notare illas inducias, quæ debitoribus obgratis conceduntur, commodè, non obstantè ratione dissentientis Jac. Cuiacii l. 2. Off. c. 10. retineatur: præsertim cum non admittendum videatur, quod pactum de non petendo intra quinquennium, inter debitorem & creditorem conventum, Principis rescripto possit remitti. Cæterum illas inducias de quibus ad d. l. 2. & l. 4. agere Doctores solent, Principis rescripto debitoribus obgratis, cum primis casu & adversa fortunâ ad inopiam redactis, non iniquè concedi vel inde constat, quod ipse creditor, licet non ex iustitiâ, tamen ex charitate, teneatur ad dilationem debitori inopi concedendam, uti pluribus exponunt Martinus Bonacina *Theol. mor. tom. 2. Disp. 1. quest. ult. c. 10.* de Dicastillo *de Just. & Jur. lib. 2. tract. 2. disp. 10. dub. 3.* Ad quod verò creditor ex charitate & quâdam aquirate tenetur, ad id aliquando, iustâ interveniente causâ, efficacius Principis rescripto non injuncti obligari poterit. Isthanc materiam de induciis solutionum (quam etiam ut peculiaribus tractarent libris, Gulielmus Antonius à Freundeberg. & Henricus Kinschottius dignam habuerunt) lectione suâ Inaugurali exponendam elegit Clariss. Dn. ANDREAS MURR, V. Candidatus Eximius, de cuius virâ, more solenni, paucis dicemus. Natus est Mutinæ in Misiniâ, A. C. cl. 10 c. XXIII. Patre Viro Amplissimo & rerum agendarum prudentiâ speciatissimo Dn. Andream Murr, Sereniss. Elector. Saxon. Præfecto Planitzeni, p. m. Marre virtutibus ornatisimâ foeminâ, Mariâ Reverendi & Clarissimi Dn. M. Johannis Fausti Pastoris Mülbergensis filiâ. Primis in pietate atq; literaturâ jactis fundamentis, contulit se in Academiâ VVittenbergensem A. C. cl. 10 c. XLI. Mens. Octobr. atq; ibi potissimum Philosophiâ studiis ingenium excoluit. Postea A. C. cl. 10 c. XLII. Mens. Decembr. in nostram accessit Salanam & se totum Jurisprudentiâ addicens, lectiones publicas sedulo frequentavit, & privatim Magnificum Nobiliss. Ampliss. & Consultiss. Dn. Rudolph. VVilhelmum Krausen Idem celeberrimum, tum temporis Prof. Publ. in hac Academiâ, nunc Consiliarium Saxo-Vinariensem gravissimum, Fautorem nostrum singulariter colendum, Institutiones, ut & VVesenbergii Paratitla explicantem summâ attentione audivit: ac Eodem Præfide Exercitationes publicas suscepit, & Disputationem de iurejurando: de præscriptis verbis: & de VVerigeldo solenter defendit: informatus quoq; est privatim in Jure publico à Nobiliss. Consultiss. & Excell. Dn. Gorchredo Fiebigio J. V. D. & Prof. Publ. p. m. Anno C. cl. 10 c. XLVII. Mens. Januar. in Academiâ Altorfinam est profectus, & eodem Anno Mens. April. illinc abiens in Argentoratensem se recepit: in qua, permixtu celeberrimi Collegii, studiorum, ipse Institutiones Juris & regulas juris studiosis explicavit. Anno C. cl. 10 c. XLIX. Mens. Jun. Academiâ adiiit Regionontanam, ibidemq; postquam sub Amplissimo & Consultissimo Dn. Adamo Riccio, V. D. & Prof. Publ. quasdam ex Jure Publico & Privato desumptas theses publicæ disquisitioni subjecisset, Amplissimæ Facultatis Juridicæ consensu cælegia privat. instituit: duobus etis eruditè conscriptis libellis, quorum alterum Catenam Elementarem; alterum Antinomial Elementarem inscripsit, in publicum nup. editis industriam suam satis probavit. Præter à Belgii partem Curlandiam, ac nobilissimâ civitatum imperia perulstravit, & mores hominum atq; rerum publicarum statum cognovit. Hujus exantlati laboris & comparate præclaræ eruditionis ut caperet præmia, nostram hîc diebus, revisit Academiâ, atq; ut ad consueta examina admitteretur à collegio nostro modestè petit. Cum itaq; institutâ profectû exploracione, insignis juris scientiæ specimen ediderit & textus assignatos doctè relolverit ipsi, pro Doctoris in utroq; iure honoribus atq; privilegiis consequendis, publicè legendi & Disputandi potestatem concessimus. Explicabit autem Crastini Horâ Decimâ pomeridianâ superius allegatam L. Quoties. 2. C. de precib. Imper. offer. Cui Lectioni ut Legum Cultores frequentes interesse velint, amicè rogamus atq; monemus. P. P. XXIV, Novembr. A. R. S. cl. 10 c. L.

Typis CASPARI FREYSCHNIDII

urn:nbn:de:urmel-46e09746-ed40-42
e3-836d-1b28e215d9123-00006757-22